บทที่ 6

สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

ชื่อภาษาไทยในภาพยนตร์ของสหรัฐอเมริกานับว่าเป็นสิ่งที่อยู่คู่กับผู้ชมชาวไทยมาตั้งแต่ในอดีต แต่หากพิจารณากันในแง่ที่มาของการเกิดชื่อภาษาไทยนี้ จะพบว่าน้อยคนนักที่จะรู้ถึงที่มาของกระบวนการการตั้งชื่อภาษาไทยในภาพยนตร์สหรัฐอเมริกา

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ คือความตั้งใจของผู้วิจัยที่จะรวบรวมข้อมูลต่างๆที่เกี่ยวข้องกับชื่อภาษาไทยในภาพยนตร์สหรัฐอเมริกามาจัดเป็นระบบเนื่องจากไม่เคยมีผู้รวบรวมมาก่อนเพื่อให้ง่ายต่อการศึกษาค้นคว้าให้ลึกซึ้งต่อไป นอกจากนั้นข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ตั้งชื่อทั้ง 2 ท่าน ก็นับได้ว่าเป็นความลับทางธุรกิจที่ปกปิดเป็นความลับ แต่ด้วยเหตุผลที่จะนำข้อมูลเหล่านี้มาสร้างเป็นองค์ความรู้ให้เกิดประโยชน์ในทางการศึกษา จึงทำให้ข้อมูลต่างๆได้มีโอกาสมาปรากฏอยู่ในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

หลังจากที่ผู้วิจัยได้ศึกษาวิเคราะห์จนได้ผลการวิเคราะห์ดังที่นำเสนอในบทต่างๆข้างต้นแล้ว เมื่อนำผลที่ได้จากการวิเคราะห์ทั้งหมดมาประมวลอีกครั้งได้ข้อสรุปว่า ชื่อภาษาไทยในภาพยนตร์สหรัฐอเมริกาสามารถจัดประเภทโดยอาศัยการแบ่งตามรูปแบบเนื้อหาของภาพยนตร์ได้ 4 ประเภท ได้แก่

1. ภาพยนตร์ดราม่า (Drama Film)
2. ภาพยนตร์คอเมดี้ (Comedy Flim)
3. ภาพยนตร์ลึกลับตื่นเต้นและเขย่าขวัญ (Suspense and Horror Film)
4. ภาพยนตร์บู๊แอ็คชั่น (Action Flim)

นอกจากนั้น ยังสามารถแบ่งประเภทโดยอาศัยรูปแบบการใช้ภาษาไทยในการตั้งชื่อได้อีก 5 ประเภทดังนี้

1. ชื่อภาษาไทยที่ใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษเพียงอย่างเดียว
2. ชื่อภาษาไทยที่แปลความหมายจากชื่อภาษาอังกฤษอย่างตรงตัว
3. ชื่อภาษาไทยที่มีคนหมายใกล้เคียงกับภาษาอังกฤษ
4. ชื่อภาษาไทยที่ไม่มีความหมายเกี่ยวข้องกับชื่อภาษาอังกฤษเดิม
5. ชื่อภาษาไทยที่มีภาษาอังกฤษทับศัพท์นำหน้าและมีข้อความต่อท้ายเป็นคำขยายความ

จากการวิเคราะห์ชื่อภาษาไทยที่ถูกแบ่งออกมาทั้ง 2 ประเภทพบว่ากลุ่มคำที่จะนำมาตั้งเป็นชื่อภาพยนตร์ในแต่ละประเภทจำเป็นจะต้องสื่อความหมายให้เห็นถึงจุดขายของภาพยนตร์ได้อย่างเด่นชัด ทำให้ผู้ชมสามารถตีความถึงแนวภาพยนตร์แต่ละประเภทได้อย่างถูกต้อง และนอกจากนั้นชื่อภาษาไทยที่ถูกตั้งขึ้นมายังจะต้องสร้างความโดดเด่นและสะดุดตาจากรูปแบบการใช้ภาษาไทยอีกด้วย ทั้งนี้เพื่อความสำเร็จทางด้านธุรกิจภาพยนตร์ซึ่งเป็นวัตถุประสงค์หลักในการดำเนินธุรกิจในรูปแบบนี้นั่นเอง

ในประเด็นของกระบวนการการตั้งชื่อภาษาไทยจะพบว่า โดยภาพรวมแล้วขั้นตอนในการตั้งชื่อของผู้ตั้งชื่อทั้ง 2 ท่าน จะมีขั้นตอนที่คล้ายคลึงกัน โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. การชมภาพยนตร์เพื่อศึกษาก่อนการตั้งชื่อ
2. การศึกษาเอกสารและข้อมูลเกี่ยวกับภาพยนตร์
3. การศึกษาสื่อโฆษณาของภาพยนตร์
4. การหาจุดขายของภาพยนตร์
5. การวางแนวคิดในชื่อภาพยนตร์
6. การพิจารณาหลักเกณฑ์ในการใช้ภาษาไทย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แต่หากพิจารณาก้นในด้านรายละเอียดจะพบว่า มีความแตกต่างอยู่หลายประเด็นซึ่งเกิดมาจากหลายปัจจัยที่แตกต่างกันดังนี้

1. ความแตกต่างในด้านวิธีการตั้งชื่อ

การวิเคราะห์ในประเด็นนี้พบว่า ความแตกต่างที่เด่นชัดที่สุดในด้านนี้คือการใช้สื่อโฆษณา ซึ่งในกรณีนี้กระบวนการการตั้งชื่อของเฮนรี่ ทราน จะไม่เน้นในเรื่องการสร้างสื่อโฆษณามากนัก เนื่องจากบริษัทแม่จะเป็นผู้วางแผนสื่อโฆษณามาอย่างเบ็ดเสร็จ ส่วนกระบวนการของสุชาติ วุฒิวิชัย พบว่า มีการสร้างสื่อโฆษณาขึ้นใหม่โดยจะพิจารณาให้เหมาะกับผู้ชมชาวไทยมากที่สุด

2. ความแตกต่างในด้านการใช้ภาษา

จากการศึกษาพบว่า การตั้งชื่อของสุชาติ วุฒิวิชัย จะมีการใช้ภาษาที่หวือหวา แปลกใหม่ โดยส่วนใหญ่จะเป็นคำสะแลงวัยรุ่นหรือคำที่นิยมใช้ตามยุคสมัย รวมทั้งรูปแบบการสร้างประโยคตามยุคสมัยรวมทั้งรูปแบบการสร้างประโยคภาษาไทยยังมีลักษณะที่โดดเด่น ซึ่งอาศัยเทคนิคมากมาย ส่วนการใช้ภาษาในการตั้งชื่อของเฮนรี่ ทราน มักจะใช้การพรรณาประเด็นหลักของเรื่องโดยตรง

3. ความแตกต่างในด้านการดำเนินธุรกิจภาพยนตร์

จากความแตกต่างในประเด็นนี้พบว่าธุรกิจภาพยนตร์ในสหรัฐอเมริกามีรูปแบบแตกต่างกัน 2 รูปแบบ แบบแรกเป็นการดำเนินธุรกิจในรูปของบริษัทตัวแทนจำหน่าย ซึ่งจะต้องดำเนินธุรกิจตามนโยบายที่บริษัทแม่ในต่างประเทศวางไว้อย่างเคร่งครัด ส่วนอีกรูปแบบหนึ่งได้แก่ บริษัทอิสระที่ทำการซื้อภาพยนตร์มาจากต่างประเทศ ซึ่งจะมีรูปแบบในการบริหารงานเป็นของตนเอง

ความแตกต่างที่พบจากการวิเคราะห์นี้มีผลทำให้เกิดชื่อภาษาไทยที่มีลักษณะแตกต่างกันเป็นรูปแบบเฉพาะตัวในการตั้งชื่อ

ท้ายที่สุดผู้วิจัยพบว่า ความแตกต่างดังกล่าวเมื่อนำมาวิเคราะห์เป็นกระบวนการในการตั้งชื่อของผู้ตั้งชื่อแต่ละคนจะพบว่า มีรูปแบบในการตั้งชื่อภาษาไทยที่แตกต่างกัน 2 ลักษณะ ลักษณะแรกคือ กระบวนการการตั้งชื่อที่มีลักษณะยืดหยุ่น (Flexible) ที่เกิดจากแนวคิดในการตั้งชื่อเชิงสร้างสรรค์ (Creative Approach) ซึ่งชื่อลักษณะนี้จะสามารถเปลี่ยนแปลงไปตามปัจจัยรอบด้านคำสะแลงตามยุคสมัยหรือความนิยมในการใช้ภาษาของคนทั่วๆไป ลักษณะที่สองคือ กระบวนการการตั้งชื่อที่มีลักษณะเบ็ดเสร็จ (Monopoly) ที่เกิดจากแนวคิดในการตั้งชื่อเชิงพรรณา (Descriptive Approach) ซึ่งเป็นชื่อที่มีลักษณะตายตัวและมักจะไม่นำเอาบริบททางวัฒนธรรมและสังคมรอบข้างมาเป็นปัจจัยที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการใช้ภาษาโดยจะยึดหลักการทำงานเนื้อเรื่องเพียงอย่างเดียว ดังนั้นรูปแบบในการตั้งชื่อทั้งสอง ลักษณะนี้จึงขึ้นอยู่กับปัจจัยแวดล้อมของผู้ตั้งชื่อในแต่ละคนที่เป็นตัวกำหนดให้เกิดชื่อภาษาไทยที่แตกต่างกัน

<u>ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ</u>

การศึกษาเรื่องการตั้งชื่อภาพยนตร์นับว่าเป็นเรื่องใหม่อยู่มาก ซึ่งยังไม่มีใครให้ความสนใจเท่าที่ควร และเนื่องจากเวลาที่ค่อนข้างจำกัดทำให้ผู้วิจัยสามารถศึกษาได้ในเฉพาะบางประเด็นเท่านั้น ซึ่งในประด็นต่างๆเหล่านี้มีข้อจำกัดอยู่ที่ตัวผู้ตั้งชื่อภาษาไทยคนอื่นๆที่ไม่สามารถขอข้อมูลได้ นอกจากนั้นการเก็บรวบรวมข้อมูลภาษาไทยก็ยังไม่สามารถนำมาวิเคราะห์ได้ทั้งหมด ดังนั้นจึงน่าจะมีการศึกษาการตั้งชื่อในสื่อมวลชนแขนงอื่นๆเพื่อให้เกิดองค์ความรู้ที่กว้างขวางและลึกซึ้งต่อไป

1. จากการศึกษาเชิงวิเคราะห์ กระบวนการการตั้งชื่อภาษาไทยในภาพยนตร์สหรัฐอเมริกาผู้วิจัยได้พบแง่มุมที่น่าสนใจซึ่งน่าจะมีการศึกษาต่อไปอย่างละเอียดคือ การศึกษาถึงแรงจูงใจที่เกิดขึ้นในกลุ่มผู้ชม เมื่อได้พบเห็นชื่อภาษาไทยของภาพยนตร์สหรัฐอเมริกา

2. ชื่อของภาพยนตร์ทุกประเภทมีความสำคัญต่อภาพยนตร์เรื่องนั้นๆ อย่างมาก จึงสมควรที่จะมีการศึกษาเชิงเปรียบเทียบกับภาพยนตร์ต่างประเทศอื่นๆเช่น ภาพยนตร์จีน ภาพยนตร์ญี่ปุ่น ภาพยนตร์อินเดีย หรือแม้แต่ภาพยนตร์ไทยเอง เพื่อที่จะค้นหาแนวทางในการตั้งชื่อภาพยนตร์ให้ประสบความสำเร็จต่อไป

3. ประเด็นสำคัญที่ผู้วิจัยพบระหว่างการศึกษาวิจัยได้แก่ประเด็นทางด้านการถ่ายทอดข้ามวัฒนธรรมจากภาษาอังกฤษสู่ภาษาไทย และบริบททางด้านวัฒนธรรมไทยที่เป็นตัวกำหนดให้เกิดชื่อภาษาไทยในภาพยนตร์สหรัฐอเมริกาเป็นสิ่งที่น่าสนใจอย่างยิ่ง ซึ่งน่าจะมีการศึกษาวิเคราะห์ต่อไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย